

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej **T., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., proti povinnej **M. M.**, t.č. na neznámom mieste, **pre vymoženie 296,57 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 6 Er 250/2010, o dovolaní Mesta Banská Bystrica, Československej armády č. 26, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 8. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní o vymoženie 296,57 Eur s príslušenstvom, uznesením z 21. januára 2011 č.k. 6 Er 250/2010-22 ustanovil povinnej za opatrovníka v tomto konaní Mesto Banská Bystrica. V odôvodnení uviedol, že na návrh oprávnenej a vydaného poverenia z 13. apríla 2010 začal súdny exekútor proti povinnej exekúciu na vymoženie sumy 296,57 Eur s príslušenstvom. Uznesením zo 7. decembra 2010 č.k. 6 Er 250/2010-13, exekúciu zastavil na návrh exekútora z dôvodu, že majetok povinnej nestačí ani na úhradu trov exekúcie a oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 51,49 Eur do troch dní. Toto uznesenie však nebolo možné povinnej doručiť. Vychádzajúc z oznámenia Registra obyvateľov v Banskej Bystrici zo 14. januára 2011 zistil, že adresa trvalého pobytu povinnej je hlásený pobyt bezdomovca v Banskej Bystrici. S poukazom na ustanovenie § 49 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a s poukazom na skutočnosť, že pobyt povinnej nie je známy, ustanovil povinnej pre toto konanie opatrovníka Mesto Banská Bystrica.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie Mesta Banská Bystrica uznesením z 8. septembra 2011 sp. zn. 5 CoE 33/2011 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že podľa dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného od 15. októbra 2008), umožňuje § 29 ods. 6 O.s.p. súdu vybrať podľa povahy veci najvhodnejšiu osobu bez toho, aby sa uzavrel okruh prostredia, z ktorého takúto osobu možno vybrať s ohľadom na závažnejšie spory, kedy je funkcia opatrovníka mimoriadne dôležitá a na to, že podcenenie tejto otázky často hraničilo až s porušením práva na súdnu ochranu a zbytočným vyvolaním opravných konaní a na to, že je aj v záujme druhej strany, aby sudcovi navrhla takúto vhodnú osobu. Okruh v tomto ustanovení vymenovaných osôb, pripadajúcich do úvahy je daný na výber, pričom nie je dôležité ich poradie, ale ich vhodnosť. Uviedol, že vzhľadom na povahu veci je odvolateľ najvhodnejším subjektom na ustanovenie za opatrovníka, lebo povinná má hlásený pobyt bezdomovca v Banskej Bystrici a možno predpokladať, že nie je v styku s rodinnými príslušníkmi, navyiac, povinnej uznesením o zastavení exekúcie nebola ustanovená žiadna povinnosť a povinnosť opatrovníka bude spočívať len v rozsahu doručenia (prevzatia) uznesenia o zastavení konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podalo dovolanie Mesto Banská Bystrica, v ktorom žiadalo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O.s.p. zrušiť. Prípustnosť dovolania dovolateľ vyvodzoval z ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., keď uznesenie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že odvolací súd rozhodol bez toho, aby sa vysporiadal s absenciou súhlasného prejavu vôle mesta Banská Bystrica s výkonom funkcie opatrovníka v prejednávanej veci. Uviedol, že skutočnosť, že fyzická osoba má ako trvalý pobyt uvedené „Banská Bystrica“, neznamená, že táto osoba má status bezdomovca, ktorým je osoba bez stálej adresy. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 253/1998 Z.z., podľa ktorého prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove uvedenej v odseku 2 ani k jej vlastníkovi a má evidenčný charakter.

Oprávnená, povinná, ani súdny exekútor vyjadrenie k dovolaniu nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania za ktorého koná zamestnanec, ktorý má právnické

vzdelanie (§ 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie Mesta Banská Bystrica (ďalej len „dovolateľ“) smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p.

Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska, pričom dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolateľ napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, nejde ale o potvrdzujúce uznesenie uvedené v ustanovení § 239 ods. 2 O.s.p. Preto jeho dovolanie v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie

je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až g/ § 237 O.s.p., ktoré dovolateľ výslovne ani namietal. Dovolanie v tejto veci preto podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p., dovolací súd poznamenáva, že v ustanovení § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p. sú uvedené prípady prípustnosti dovolania smerujúce proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme rozsudku. Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu v danej veci nemá procesnú formu rozsudku, ustanovenie § 238 O.s.p. sa na prejednávajúcu vec nevzťahuje.

Dovolateľ výslovne namietal, že dovolaním napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod (možno ním odôvodniť procesne prípustné dovolanie), nesprávnosť právneho posúdenia ale nezakladá žiadnu z väd v zmysle § 237 O.s.p. Napadnutým uznesením odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol povinnej v tomto konaní ustanovený opatrovník na zastupovanie v tomto konaní na základe oznámenia Registra obyvateľov v Banskej Bystrici, že adresa trvalého pobytu povinnej je hlásený pobyt bezdomovca, Banská Bystrica. Námietky dovolateľa, ktorými vytyka súdu nesprávne právne posúdenie veci, je dovolacím dôvodom podľa § 241

ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie dovolateľa smerovalo proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je. Keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková